

Korte Mededeelingen.

Kruisbekken (*Loxia c. curvirostra* L.) — invasie 1935.

Bij Den Haag. Zondag, 23 Juni 1935, wandelende op de buitenplaats „Duinrell” onder Wassenaar, bleken zich in het vrij groote, daartoe behoorend, hoog opgaand dennenbosch, te bevinden naar schatting $\pm$ 200 kruisbekken; weinig mannetjes, veel vrouwtjes, wellicht waren er ook jonge exemplaren, die veel op vrouwtjes gelijken.

Het geluid der vallende dennenappeltjes was niet van de lucht.

De vogels waren betrekkelijk mak en van dichtbij te naderen.

Zingend trokken troepjes van 10 tot 12 stuks heen en weer.

Diverse waarnemingen van v.m. 11 tot n.m. 3 uur.

M. KLEIJN.

Op de Veluwe. Op de Veluwe verschenen gedurende den zomer van 1935 de kruisbekken in zulk een aanzienlijken getale, dat voor dit gebied van een invasie mag worden gesproken.

Voor zoover het de Neder-Veluwe betreft, vertoonden zich de vogels omtrent midden Juni voor het eerst en werden sindsdien in niet zelden groote vluchten waargenomen. In elk dennenbosch van eenige beteekenis, doch ook in verspreide vliegmast, was de soort aan te treffen en onder de boomen leggen honderden uitgeplozen kegels en ontelbare afgeknipte schubben getuigenis af van het drukke bezoek. Waarschijnlijk trokken de kruisbekken wegens voedselgebrek langzamerhand weg, hoewel zij ook in Augustus nog bij herhaling werden opgemerkt, zoo op 10 Aug. aan de Pampel, tusschen Otterlo en Hoenderlo, een troepje van 8 stuks. De dieren schijnen veel behoefte aan water te hebben; aan kolkjes, drinkbakken enz. werden zij veelvuldig geobserveerd.

A. B. WIGMAN.

Voor verdere gegevens houdt de redactie zich gaarne aanbevolen. (t. K.).

Juni-waarneming van de keep, *Fringilla montifringilla* L.

De laatste week van Juni 1935 trof ik in de z.g. Meenth, een tusschen Bennekom en Veenendaal gelegen gedeelte der Geldersche Vallei, een δ keep aan. Ons medelid, de heer J. VAN DE PEPPEL, en zijn broeder hadden den vogel tien dagen geleden reeds opgemerkt en toen zij hem mij wezen, bevond hij zich nog op vrijwel dezelfde plaats, i.e. tamelijk laag veenachtig

gebied met bouw- en weiland, boschjes struikhout, eikenwallen en een laan van hoge eiken, populieren en dergelijke. Hoewel het ex. zich niet uitzonderlijk schuw gedroeg, gaf het toch geenszins den indruk uit gevangenschap te zijn ontsnapt; ook het gave vederkleed duidde daarop niet. 't Vasthouden aan een vrij beperkt territorium gedurende ± 20 dagen — en misschien nog langer — deed onze gedachten in de richting van een nest gaan, doch al ons zoeken daarnaar bleef vruchteloos; ook werd nimmer een tweede ex. gezien. Het ons zoo goed bekende gezang viel onmiddellijk op. VAN OORT vermeldt in *Ornithologia Neerlandica* (V, p. 171), sinds 1879 slechts een vijftal zomerwaarnemingen, waarvan de laatste twee, beide van Juni 1930, resp. op Texel en het Kampereiland (Zie ook dit tijdschrift, 3, 1930, p. 105).

A. B. WIGMAN.

Ongewoon broedterrein voor de kuifleeuwerik, *Galerida cr. cristata* (L.).

Op 25 Mei 1935 toonde de bewaker op de groote en betrekkelijk zeer natte wei te Hoek van Holland mij een nest met 4 jongen van de kuifleeuwerik (in 1919 vond ik persoonlijk een nest met 4 eieren). In alle opzichten is dit eigenlijk het tegengestelde van een goed broedterrein voor de kuifleeuwerik!

W. HELLEBREKERS.

Sprinkhaanrietzanger, *Locustella n. naevia* (Bodd.), broedvogel op Schiermonnikoog.

5 Juni 1935 vond ik in een dichtbegroeide moerassige duinvallei, waar ook 2 paar grauwe kiekendieven hun nest hadden, de sprinkhaanrietzanger, broedend op 6 eieren. Het nest was geheel van droog gras gebouwd.

J. N. VAN DEN BRINK.

Merkwaardige standplaats van een merel-nest (*Turdus m. merula* L.).

Op 9 Mei 1935 vond ik te Diepenveen een nest met vier eieren op den grond tusschen het gras. Op den grond komt natuurlijk meer voor, maar tusschen het gras, voor zoover mij bekend, niet. Naderhand bleek het nest verstoord te zijn.

W. HELLEBREKERS.

Ik zag eens een nest, dat midden tusschen de schelpen (*Cardium edule*), die als versiering op een graf waren gestrooid, was geplaatst.

DE VRIES.

Eigenaardige nestplaats van de boerenzwaluw, *Hirundo r. rustica* L.

16 Juni 1935 werd mij te Schoonrewoerd een nest van een boerenzwaluw gewezen, dat gebouwd was in het vooronder van een zolderschuit, terwijl de vogels door een kapot ruitje in en uit konden vliegen. Volgens zeggen van den eigenaar had-

den de vogels het nest reeds in een gehucht, op 4 à 5 km afstand gelegen, gebouwd, en waren zij de schuit op zijn tocht naar genoemd dorp gevolgd.

H. RUITER.

Het slechte weer in Mei 1935 en de zwaluwen.

Wegens het slechte weer in de eerste helft van de week van 12—18 Mei, toen het eerst stormachtig woei uit het noorden en de wind later oostelijk werd met veel regen, kwamen bij Kampen een aantal zwaluwen om het leven, vermoedelijk door gebrek aan voedsel. Op 16 Mei vonden mijn leerlingen bij het Lyceum 7 dode huiszwaluwen, *Delichon u. urbana* (L.), terwijl een 8ste ex. stervend was. Op de dichtbij gelegen houtwerf van den heer P. CRAMER werden 3 dode boerenzwaluwen, *Hirundo r. rustica* L., aangetroffen door ons medelid, kapitein MALLINCKRODT. Door een broer van den bewaker van het Kamper-eiland werden aldaar onder de brug over het Noorddiep op 15 Mei 5, en op 16 Mei nog 4 dode boerenzwaluwen gevonden. Een van mijn leerlingen kon op straat een uitgeputte boerenzwaluw bijna grijpen.

Uit Wapenvelde werden mij van 7 zwaluwen, die doodgevonden waren bij de papierfabriek van den heer CRAMER, 3 dode boerenzwaluwen toegezonden. Deze wogen resp. 13,13 en 14 gram, terwijl het normaal gewicht volgens HEINROTH (Die Vögel Mitteleuropas) gemiddeld 18 à hoogstens 20 gram bedraagt.

Verder ontving ik uit Kampen zelf ook 2 dode gierzwaluwen, *Apus a. apus* (L.), waarvan het ene ex. 33½ gram woog, terwijl HEINROTH als normaal gemiddeld gewicht 43 gram opgeeft.

Volgens mededeling van Jhr E. STRATENUS ter Clubvergadering te Zwolle, werden op zijn landgoed „Nieuw Rande” te Diepenveen (Ov.) door zijn jachtopziener eveneens 2 dode boerenzwaluwen aangetroffen.

C. G. B. TEN KATE.

Uilen-invasie en uilen-sterfte, winter 1934/1935, aanvulling.

Van den heer J. N. VAN DEN BRINK ontving ik een brief, op zijn verzoek hem toegezonden door den praeparateur te Utrecht, van wien in het desbetreffende artikel op p. 174 door mij werd vermeld, dat hij vóór eind November al 40 uilen ter praeparering had ontvangen.

Uit dit schrijven blijkt, dat deze praeparateur totaal ongeveer 100 uilen ontving en wel:

Tyto alba — Kerkuil

Gelderland:	Loenen (Vel.): 1. Totaal: 1.
Utrecht:	Harmelen: 5; Mijdrecht: 1; Kockengen: 1; Maarssen: 1; Wilnis: 2; Utrecht: 11. Totaal: 21.
N.-Holland:	Uithoorn: 6; Amstelveen: 1. Totaal: 7.
Z.-Holland:	Nieuwkoop: 12; Noorden: 10. Totaal: 22.
	Totaal ontvangen: 51.

Asio flammeus — Velduil.

Utrecht:	Vinkeveen: 6; Harmelen: 4; Wilnis: 9. Totaal: 19.
N.-Holland:	Uithoorn: 1. Totaal: 1.
Z.-Holland:	Nieuwkoop: 5; Noorden: 1. Totaal: 6.
	Totaal ontvangen: 26.

Asio otus — Ransuil.

Gelderland:	Lienden (bij Tiel): 9. Totaal: 9.
Utrecht:	Harmelen: 6; Wilnis: 1. Totaal: 7.
Z.-Holland:	Nieuwkoop: 5; Noorden: 1. Totaal: 6.
	Totaal ontvangen: 22.

In de door mij aan het Instituut voor Parasitaire en Infectieziekten van de Veeartsenijkundige Faculteit te Utrecht opgezonden geringde kerkuil, werden, zoals reeds gemeld, zeer vele coccidiën gevonden. In het Zentralbl. f. Bakteriologie, Parasitenkunde und Infektionskrankheiten (2. Abt., 92, 1935, p. 279—280) wijdt O. NIESCHULZ hieraan een kort artikeltje, waaruit blijkt, dat het een sterke infectie met een *Isospora*-soort betrof, die als identiek met *I. buteonis* Henry beschouwd wordt, een soort, die tot nu toe slechts in N.-Amerika werd vastgesteld, en wel bij *Asio flammeus*, *Buteo borealis*, *Buteo swainsoni* en *Accipiter cooperii*, zodat gastheer en verbreidingsgebied beide nieuw zijn. De auteur besluit met de opmerking: „Aus meinem Material liess sich nicht mehr feststellen ob *I. buteonis* für Schleiereulen pathogen ist. Bei der Intensität der Infektion ist dies nicht unmöglich”.

In Ornith. Monatsber. (43, 1935, p. 93—94) publiceert W. EMEIS een bericht over grote sterfte van kerkuilen in Sleeswijk-Holstein. Zo werden aan een praeparateur in Flensburg 32 gestorven kerkuilen toegezonden en ook uit de omliggende plaatsen werden aan de dagbladen gevallen gemeld. Een van deze uilen droeg een finse ring. In Neumünster in Holstein ontving een praeparateur 40 ex. en verder werd begin Februari een sterven op grote schaal uit de landstreek Eiderstedt bericht. Andere soorten werden niet ingeleverd. Naar Berlijn opgezonden ex. waren reeds te ver in ontbinding om de doodsoorzaak te constateren.

In Ornith. Monatsber. (43, 1935, p. 114) wijst STRESEMANN nog op een grote kerkuilensterfte uit de omgeving van Breslau in Januari—Maart 1928, waarover Dr W. KÜHNAU een artikel „Ueber eine Coccidien-epidemie bei Schleiereulen” publiceerde in Ber. des Ver. Schles. Ornithologen (15, 1929, p. 1—3). De gevonden parasiten kwamen geheel met *Eimeria stiedae*, de verwekker van de konijnen-coccidiose, overeen. Volgens STRESEMANN neemt KÜHNAU als zeker aan, dat de infectie aan kleine knaagdieren is te wijten, met name de huismuis: „die ihrerseits ein enges Zusammenleben mit dem Kaninchen, den klassischen Träger der Coccidiose führt”.

Zoals ik reeds schreef lijkt in het nederlandse geval de oorzaak eerder bij de veldmuizen gezocht te moeten worden.

C. G. B. TEN KATE.

Late voorjaarswaarneming van het smelleken, *Falco columbarius aesalon* Tunst.

Op 11 Mei 1935 werd onder Werkhoven (Utr.) nog een smelleken, ♀, bemachtigd, dat ik ontving voor mijn collectie. Het voorwerp was in zeer goede conditie. J. N. VAN DEN BRINK.

In de lijst van VAN OORDT en VERWEY staat één geval vermeld van 18 Mei. Verder staat in „Ardea” (23, p. 28) een ex. van 1 Mei 1934 in het „Prinsenhof” (Fr.), terwijl 7 Juni 1927 een vogel op Schiermonnikoog werd gezien („Ardea”, 17, p. 36). (t. K.).

Late voorjaarswaarneming van de blauwe kiekendief, *Circus c. cyaneus* (L.).

Op 27 Maart 1935 ontving ik uit Werkhoven (Utr.) een ♀ van de blauwe kiekendief, terwijl ik op 29 Maart zelf aldaar nog een „witstuit” waarnam, waarschijnlijk weer een *cyaneus*. J. N. VAN DEN BRINK.

De lijst van VAN OORDT en VERWEY zegt: „...tot einde Maart”. In „Ardea” (17, 1928, p. 35) vermeldt TYMSTRA een ♂ ad. bij Wassenaar, dat op 6 Mei 1927 in noordelijke richting verdween, terwijl VAN MALSSSEN (Jaarber. Cl. N. V., 14, p. 119) een voorwerp opgeeft, dat 28 April 1917, bij Putten, al jagend in oostelijke richting verdween. (t. K.)

Voorjaarstrek van wespddieven, *Pernis a. apivorus* (L.) over Z. Limburg.

Op 27 Mei l.l. trokken 14 wespddieven in één vlucht over het Ravensbosch te Houthem van Z.W.-W. naar N.O.-O. Vervolgens zat er nog één op een weide nabij dat bosch en werden er nog twee in het bosch aangetroffen.

De heer J. KNOLS te Houthem zag dienzelfden dag aldaar 3 dezer roofvogels overtrekken, eveneens in N.O.-O. richting. P. A. HENS.

Ooievaarsnest (*Ciconia c. ciconia* (L.)), van abnormaal groote afmetingen.

Tijdens het ringen der jonge vogels op het ooievaarsnest, gelegen op de Ned. Hervormde kerk te Meeuwen (N. Br.), mat ik dit jaar de afmetingen van het reeds tientallen jaren bestaande nest. Het bleek, dat de hoogte, gemeten van de nok af, 1.44 m bedroeg en de breedte 1.75 m. H. RUITER.

Nestelpoging van de blauwe reiger, *Ardea c. cinerea* L., op het Kampereiland.

Begin Juni 1935 deelde een melkrijder mij mede, dat een paar blauwe reigers een nest zou hebben gemaakt bij een

boerderij op de Mandjeswaard, het noordelijkst deel van het Kampereiland, dat omstreamd wordt door Ganzediep en Goot.

Op 15 Juni ging ik er met den bewaker kijken en vertelden de boerin en de knecht ons, dat er 2 blauwe reigers een paar weken lang waren geweest, druk hadden gebouwd in een van de bomen van het zeer boomrijke erf, maar nu een viertal weken geleden niet waren teruggekomen. Soms hadden beide vogels tegelijk op het nest gezeten. We zagen ook het nest, dat een complete indruk maakte, en gebouwd was in een boom aan een sloot aan de rand van het erf.

C. G. B. TEN KATE.

Twee kwakken, *Nycticorax n. nycticorax* (L.), in de omgeving van Dordrecht.

Op 4 Juni 1935 zijn in de omgeving van Dordrecht 2 kwakken bemachtigd: ♂ en ♀, 2e-jaarsvogels, bijna uitgekleurd.

Aangezien deze vangst op een betreurenswaardig misverstand berust, zal ik geen nadere bijzonderheden vermelden.

Door toevallige omstandigheden en met veel moeite is het mij gelukt voor mijn collectie in het bezit te komen van het opgezette ♂, dat evenals het ♀ reeds een witte sierveer bezat. De eigenaar heeft van dit laatste nog geen afstand willen doen.

C. EYKMAN.

Woudaapjes, *Ixobrychus m. minutus* (L.), bij Gorinchem.

Ook dit jaar (1935) stelde ik het broeden van het woudaapje in de naaste omgeving van Gorinchem vast. Hoewel ik niet in de gelegenheid was een grondig onderzoek in te stellen, werden mij 3 broedsels gewezen, waarvan er 1 goed uitvloog, en de andere twee resp. door kraaien en jongens werden verstoord.

H. RUITER.

Zie voor 1934 dit tijdschrift, 7, 1934, p. 82. (t. K.)

Hoog legsel van de roerdomp, *Botaurus st. stellaris* (L.).

Op 5 Mei 1935 toonde de bewaker van het Kampereiland mij een nest van de roerdomp, gelegen in het biesveld vóór het Kampereiland, dat zeven eieren bevatte. Dit nest was door hem gevonden op 2e Paasdag (22 April).

Het Pract. Handbook vermeldt voor het aantal eieren: 4—6.

C. G. B. TEN KATE.

Mei-waarnemingen van *Cygnus b. bewickii* Yarr. bij het Kampereiland.

Op 1 Mei nam ik met den bewaker van het Kampereiland van zeer dichtbij een tweetal jonge zwanen waar, die zich bevonden in de hoek, gevormd door de Zuider Keteldam en de zeedijk. Volgens den bewaker, die op dit gebied zeer kundig is en indertijd mij voor het eerst op de totaal foutieve mening over de Zuiderzee-zwanen attent maakte, hadden we hier beslist met *bewickii* te doen.

Op 3 Mei trof een van zijn zoons aan de noordzijde van de Ketel, bij de Ramspol, eveneens 2 jonge zwanen aan, zeer vermoedelijk wel dezelfde voorwerpen. C. G. B. TEN KATE.

Zonderling gedrag van een wilde eend-woerd, *Anas pl. platyrhyncha* L.

Op 15 Mei 1935 trof ik onder Werkhoven (Utr.) in een sloot een eend met kuikens, waarbij zich ook een woerd bevond. Dit laatste gebeurt misschien meer: bij naderen vliegt deze dan „onverschillig” weg. Hier echter scheen de woerd de moederlijke bezorgdheid voor de kuikens met de eend te deelen: beiden, èn woerd, èn eend vlogen op de bekende manier fladderend rond, om mij weg te lokken van hun jongen. J. N. VAN DEN BRINK.

Zomer-waarnemingen van de grote zaagbek, *Mergus m. merganser* L.

Op 13 Juli 1935 zag ik van uit mijn huis aan de IJselkade te Kampen aan de overzijde een ♂ en ♀ grote zaagbek bij een krib wegfladderen naar het midden van de rivier, opgejaagd door een passeerend motorbootje. Ze maakten de indruk in de rui te zijn en zodoende niet behoorlijk te kunnen vliegen. Volgens mij verstrekte mededelingen zouden er de hele zomer minstens een 4-tal in de buurt hebben rondgezworven, vermoedelijk achterblijvers van een grote troep die deze winter vertoefde in een zeer diep plas iets verder stroomopwaarts, die daar ontstaan is door wegbaggeren van de grond voor opspuiting van bouwterrein.

Op 20 Aug. zag ik bij Wilsum, dus nog iets verder stroomopwaarts, weer een ♀, dat evenmin kon vliegen.

Voor verdere zomerwaarnemingen zie dit tijdschrift, 5, 1932, p. 88. C. G. B. TEN KATE.

Het niet slagen van grondbroedsels bij aalscholvers, *Phalacrocorax carbo sinensis* (Shaw en Nodder).

Bij mijn bezoek op 24 Mei j.l. aan de aalscholverkolonie bij Drimmelen trof ik een 16-tal nesten aan, welke dicht bijeen op den grond gebouwd waren. Al deze nesten bevatten eieren of kleine jongen. Toen ik 19 Juni deze nesten weer opzocht, constateerde ik, dat deze grondnesten verstoord, en de aanwezige jongen en eieren vertrapt waren. Om de oorzaak van deze vernietiging te weten te komen stelde ik mij verdekt in het naburige struikgewas op, en tot mijn verwondering bleek, dat een groot aantal bijna vluchtige jongen, die de nesten hadden verlaten en op den grond rondliepen, steeds de hoogste punten uitzochten — in casu de hoog-opgebouwde grondnesten — om hier de komst der met voer beladen oude vogels af te wachten. Door dit optreden, en mede door hun groot aantal, schijnen deze bijna vluchtige jongen, oude broedende vogels, welke hun nest op de grond gebouwd hebben, zóó te verontrusten, dat zij de eieren of kleine jongen verlaten.

Twee weken later stelde ik dit positief vast, door het volgende waar te nemen: Op eenigen afstand van de vernielde nesten heeft een aalscholverpaar weer een grondnest gebouwd. Een oude vogel zit op dit nest, terwijl een 8-tal groote jongen in de nabijheid rondscharrelt.

Nu speelt zich het volgende af. Een oude vogel, waarschijnlijk met voedsel bij zich, strijkt in de nabijheid in de struiken neer, en dadelijk roert het 8-tal jongen zich geducht. Plotseling zie ik twee jongen, luid scheeuwend en met de vleugels slaande, op de rand van het grondnest klimmen, waarop de broedende vogel zit. Hoewel deze geducht van zich afpikt, schijnt hij toch niet tegen het tweetal te zijn opgewassen; een der jongen staat zelfs met de eene poot boven op hem. Direct hierop verlaat hij dan ook het nest, en wanneer ik nader kom en de nog steeds om voer schreeuwende jongen verjaag, zijn van de 3 eieren, welke het nest bevat, reeds 2 stuk getrapt.

H. RUITER.

Vroege voorjaarswaarneming van de tortelduif, *Streptopelia t. turtur* (L.).

Op 19 April 1935 nam ik reeds een tortelduif waar, onder Werkhoven (Utr.).

J. N. VAN DEN BRINK.

Volgens de lijst van VAN OORDT en VERWEY: „van eind April...”. Noch in „Ardea”, noch in ons tijdschrift zijn na 1925 eerdere data vermeld.

(t. K.)

Legsel met 5 eieren van de scholekster, *Haematopus ostralegus* L.

Op 3 Juni 1935 vond ik op Schiermonnikoog een scholekster, broedend op 5 eieren. Het Pract. Handbook, II, p. 510, zegt: „Usually 3, sometimes 2 and occasionally 4, while 6 once recorded”.

J. N. VAN DEN BRINK.

De steltkluit *Himantopus h. himantopus* (L.), weder nestelend in Zeeuwsch-Vlaanderen.

Ik ontving een 3-legsel uit Zeeuwsch-Vlaanderen, waar dit jaar (1935) wederom een achttal paartjes steltkluiten aanwezig waren. De eieren waren verzameld op 13 of 14 Juni en wel niet op den vasten bodem, doch tusschen het riet. Een ei was flink bebroed en de twee anderen waren onbevrucht. Maten: 45.5×31.8 ; 45.6×30.6 en $\dots \times 31.2$ (laatste beschadigd). Gemiddeld gewicht: 1.453 g.

W. HELLEBREKERS.

Voor gegevens uit vroegere jaren uit Zeeuwsch-Vlaanderen, zie dit tijdschrift, 4, 1932, p. 162; 5, 1933, p. 173; 6, 1933, p. 33 en 7, 1934, p. 61, terwijl voor de vele broedgevallen in het seizoen 1935 in andere gedeelten van ons land verwezen zij naar het artikel van den heer J. E. SLUITERS op p. 11 van dit no. (t. K.)

Aberrant kluiten-legsel (*Recurvirostra avosetta* L.).

Op 25 Mei 1935 toonde mij de bewaker van de kolonies te Hoek van Holland een 4-legsel met lichte, grijsblauwe grond-

kleur en enkele onduidelijke groote vlekken, een variëteit, die bij andere steltloopers, o.a. de grutto, meer voorkomt, doch bij het zeer constante kluiten-ei hoogst zelden. W. HELLEBREKERS.

Hoeveel eieren bevat het legsel van de groote stern, *Sterna s. sandvicensis* Lath. ?

Van de volledige legsels van de groote stern op de Hoek van Holland bestaat 80% uit één ei en verreweg het kleinste gedeelte uit twee eieren. Waar in het algemeen 2 als normaal wordt aangegeven, vond ik dit interessant genoeg om het even mede te deelen. W. HELLEBREKERS.

„Legsels”, die slechts uit één ei bestaan, komen inderdaad veel voor; zie ook Pract. Handb., II, p. 704. DE VRIES.

The international Office for the Protection of Nature.

The Belgian Government has by Royal Decree officially recognized the International Office for the Protection of Nature and has appointed the following delegates to be its representatives to the General Council of the Office:

Delegates for Belgium:

Baron E. DE CARTIER DE MARCHIENNE,
Belgian Ambassador in London, and
Count Henry CARTON DE WIART,
former Prime Minister;

Delegates for the Belgian Congo and the Mandated Territory of Ruanda-Urundi:

P. CHARLES, Minister of Colonies, and
Prof. Dr V. VAN STRAELEN, Director of
the Royal Belgian Museum of Natural
History and President of the Institute
for National Parks in the Belgian Congo.

The Dutch and French Governments have now officially recognized the International Office for the Protection of Nature and have appointed the following delegates to be their representatives to the General Council of the Office:

Delegates for Netherlands and Dutch East Indies:

Dr P. G. VAN TIENHOVEN, President of
the Society for Nature Protection in
Netherlands;
Dr W. A. J. M. VAN WATERSCHOOT VAN
DER GRACHT, Chief Engineer of Mines.
Prof. Dr L. PH. LE COSQUINO DE BUSSY,
Director of the Colonial Institute, Amsterdam.
Dr J. C. KONINGSBERGER, former Minister of Colonies.

Delegates for France and Colonies:

Mr M. BOLLE, Conservator of Forests,
Ministry of Agriculture, Paris.

Prof. Dr A. GRUVEL, General Secretary
of the National Committee for the
Preservation of Fauna and Flora in the
Colonies.

Mr RAOUL DE CERMONT, President of
the Section for Nature Protection of the
Société Nationale d'Acclimatation de
France.

Jaarverslag 1 Mei 1934—1 Mei 1935.

In de samenstelling van het bestuur kwam in 1934 geen wijziging. Op 1 Mei 1934 was aan de beurt van aftreden Jhr Dr Ir F. C. VAN HEURN, die in de vergadering te Hulst bij acclamatie als bestuurslid werd herkozen. Ook de samenstelling der redactie onderging in 1934 geen wijziging.

Dit clubjaar werden drie vergaderingen uitgeschreven, nl. op 24 Mei 1934 te Hulst, gevolgd door een excursie op 25 Mei naar het oostelijk gedeelte van Z-Vlaanderen, op 30 September '34 te Amsterdam en op 30 December '34, eveneens te Amsterdam. De bijeenkomsten waren steeds goed bezocht en de leden luisterden deze geregeld op door het meebrengen van vogelhuiden of materiaal op oölogisch gebied. De Septembervergadering werd besloten door een interessante film van het ornithologisch congres in Juli te Oxford gehouden en van de daarop volgende excursie naar de vogeleilanden langs de Pembrokeshire kust, vervaardigd en vertoond door ons medelid, den heer J. A. SILLEM.

De heer J. P. STRIJOS hield in de December-bijeenkomst een causerie met lichtbeelden over het vogelleven van de Shetlandeilanden.

Aan de excursie in Z-Vlaanderen werd deelgenomen door 16 leden.

Het orgaan verscheen regelmatig ieder kwartaal in totaal 4 afleveringen van resp. 62, 32, 48 en 48 bladzijden. Het eerste no. bevatte 4 platen, waarvan de kosten, evenals van de kaarten en een deel van het artikel over de Karakorum zelf, door den auteur, den heer J. A. SILLEM, werden gedragen. Verscheiden andere artikels zijn met tekstfiguren geïllustreerd. Een nieuwe rubriek werd toegevoegd: „Terugvondsten van in het buitenland geringde vogels”, die in een behoefte bleek te voorzien. Voor de „Korte Mededeelingen” werd de volgorde van HARTERT